

den nu bestaaende Ordning ere navnlig disse tvende: for det Første, at Sundhedspolitiet under almindelige Forhold udøves gennem juridiske Embedsmænd, og for det Andet, at der ikke have faste og sikre Lovregler, hvorefter Sundhedspolitiet har at udøve sine Forretninger. Hvad den første Mangel angaaer, da finder den, som jeg bemærkede, kun Sted under almindelige Forhold; i Tilfælde, hvor der hersker Epidemier og farlige Sygdomme, er der allerede ved Lovgivningen i visse bestemte Tilfælde indrømmet Lægerne en overveiende Indflydelse ved Loven af 17de April 1782, navnlig dens 7de Paragraph, hvorefter de Forslag, som Physicus og Sundhedscollegiet gøre med Hensyn til Sygdommens Standsning, skulle tages til Følge. Ved denne Lov er der altsaa tillagt det Element, som maa have en væsentlig Indflydelse paa Sundhedsvæsenets Ordning, den Magt, som bør indrømmes det; men under de almindelige Forhold udøves Sundhedspolitiet alene af de juridiske Embedsmænd. Det er nu klart, at disse ikke have havt og endnu mindre nu, da den offentlige Hygieine har gjort saa store Fremskridt, have den Indsigt, som udfordres for tilfredsstillende at udføre det ansvarfulde Hverv, som i denne Henseende paahviler dem. Der er vel ved Siden af de juridiske Embedsmænd en offentlig ansat Læge; men efter Lovgivningen have Lægerne ikke nogen directe Indflydelse paa de Beslutninger, Sundhedspolitiet tager, de kunne blot afgive Erklæringer og Raad; men det er ganske overladt til de juridiske Embedsmænd, hvorvidt de ville tage de Raad og Forholdsregler til Følge, som Lægerne under almindelige Forhold finde Anledning til at foreslaae.

Dette, som er den første væsentlige Mangel ved den nuværende Tingenes Tilstand, har Ministeriet søgt at afhjælpe ved overalt at indsatte Sundhedscommissioner, i hvilke Lægen tillægges den samme Myndighed som det for Tiden bestaaende Sundhedspoliti, og give ham den Afgang og det Sæde i disse Commissioner, som vedkommende juridiske Embedsmænd hidtil alene have havt ved de omhandlede Sagers Ordning. Om Indsættelsen af disse Sundhedscommissioner handle Udkastets §§ 1—5. I § 6 omhandles Overbestyrelsen

af Rigets Sundhedsvæsen. Dette skal efter Udkastet overgaae til Amtmanden og Stiftsphysicus. Der træffer nu rigtignok den Vanskelighed, som vil genere Forretningsgangen, at der ikke i hvert Amt er en Physicus, altsaa at en Physicus kan komme til at forhandle med to, ja, undertiden med tre Amtmænd. Det vilde imidlertid medføre en betydelig Udgift at afhjælpe denne Ulempe, idet der maatte da ansættes en Physicus i hvert Amt. Ministeriet har ikke troet at kunne stille sine Forsdringer saa høit, og efterat have brevverlet med Sundhedscollegiet, har man foreløbig ikke anset det nødvendigt at ansætte en Physicus i hvert Amt, men troet det tilstrækkeligt, naar Antallet af de Physici, der allerede nu have, forøges med 3, nemlig 2 i Jylland og 1 paa Verne. — Den anden væsentlige Mangel ved den nuværende Ordning er, som jeg tillod mig at bemærke, den, at der ikke findes faste og bestemte Lovregler, hvorefter Sundhedspolitiet har at indstride; der gives herom kun ganske enkelte Regler, og som oftest ere disse endog kun af local Natur; for Hovedstaden gives der flere end for Provindserne; navnlig findes der i den nye Byggeslov for Kjøbenhavn af 17de Marts s. A. forffjellige Bestemmelser herom, ligesom ogsaa en tidligere Lov af 10de Marts 1852 om visse for Sundheden skadelige Næringsveie indeholder vigtige Bestemmelser med Hensyn til Sundhedspleien. Denne Mangel har været den vanskeligste at afhjælpe. Paa den ene Side skulde Sundhedscommissionerne have en saadan Myndighed, at de kunde udrette Noget, paa den anden Side maatte man tage Hensyn til, at deres Myndighed ikke blev ubegrændset, saaledes, at de kunde handle aldeles vilkaarligt. Saalænge der imidlertid ikke have en almindelig Sundhedslov, vil der altid blive nogen Vilkaarlighed, vil Sundhedscommissionernes Virksomhed ikke kunne siges at være lovbunden. Men en saadan almindelig Sundhedslov vil vanskeligt kunne tilveiebringes, førend man ad Erfaringens Vej har lært, hvilke Fordringer der bør stilles til det almindelige Sundhedspoliti; forinden altsaa Sundhedscommissionerne have været i Virksomhed nogen Tid, vil man vanskeligt kunne faae en Sundhedslov, som skulde kunne tilfredsstill